

Thing". Jeg fremhæver Ordet ønskeligt. Der blev derefter nedfat et Fælledsudvalg, 5 Medlemmer fra begge Thing, som skulde overveie, paa hvilken Maade Statsregnskaberne skulde behandles. Der var da to Veie at gaa. Man kunde lade dem behandle samtidigt i begge Thing, og man kunde lade dem behandle paa samme Maade, som Lovforslag behandles. Man valgte den sidste Maade, som jo senere har været brugt. Der var dernæst Tale om, hvorvidt Behandlingen skulde foregaa først i dette eller i det andet Thing, og uagtet Udvalget fandt, at der var meget, der kunde tale for, at Folkethinget først behandlede denne Sag, lod man det dog komme an paa en Overenskomst imellem Formændene, hvor den skulde behandles først. Jeg tror ogsaa, at naar man ser paa hele den historiske Udvikling lige fra den grundlovgivende Rigsforsamlings Tid, vil man finde, at Meget taler for, at Folkethinget først faar denne Sag til Behandling, og jeg skal, uden at komme nærmere ind paa Grundene derfor, gjøre opmærksom paa en ret mærkelig Udtalelse, der foreligger fra Mandag den 21de December 1757, og som findes i Folkethingstidenden Sp. 3774 ff. Der savnes, som bekendt, fyldestgjørende Bestemmelser i Thingenes Forretningsordener med Hensyn til Behandlingen af Indstillingen om Statsregnskabet, og det kunde vistnok være ønskeligt, at saadanne Bestemmelser i Tiden kunde blive vedtagne. Det er Grunden til, at jeg har opholdt mig saa længe ved dette formelle Spørgsmaal, fordi jeg haaber, at en kommende Rigsdag vil tage dette under nærmere Overveielse. — Jeg skal inden jeg endelig tilraader Thinget at stemme for Forslaget, som det foreligger, gjøre opmærksom paa, at der derved vises en ikke ringe Medgjørlighed fra Folkethingets Side. Der har egentlig kun 4 Gange tidligere været Menighed mellem begge Thingene med Hensyn til en Beslutning som denne, og alle Gange er det Folkethinget, som tilsidst har givet efter. Første Gang var det i niende Samling 1857; Sagen behandlede først i Folkethinget, gik til Landsthinget og kom tilbage til Folkethinget, som gav efter. Anden Gang var det 1859—60; Sagen begyndte i Landsthinget, gik til Folkethinget, gik tilbage til Landsthinget, som ikke vilde give efter, hvorpaa Folkethinget gav efter. Aldeles det Samme skete med et andet Regnskab i samme Samling; det var tredie Gang. Fjerde Gang var i Samlingen 1860—61, da Sagen først forhandlede i Landsthinget, kom til Folkethinget, men blev ændret, og gik tilbage til Landsthinget; Landsthinget vilde ikke give efter, men Folkethinget gav efter. I forrige Samling blev Sagen ikke afsluttet, ellers vilde Forholdet muligvis have været det Samme, med mindre Fælledsvalg var bleven nedfat. Det er altsaa hver Gang Folkethinget, som har givet efter, da Sagen har været næsten paa Fælledsudvalgets Rand, og dersom Folkethinget ogsaa nu giver efter, vil man her have et nyt Bevis paa,

at Folkethinget virkelig er ganske anderledes medgjørligt, end man fra en vis Side vil paasta. — Derved skal jeg anbefale Forslaget til uændret Vedtagelse.

Formanden (Krabbe): Jeg tror ikke at burde undlade at gjøre den Bemærkning, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der til, at en Rigsdagsbeslutning angaaende Statsregnskabet foreligger, fordres Overensstemmelse mellem Thingene i Beslutningen eller ei, efter den langvarige og faste Praxis ikke kan anses for aabent. Selvfølgelig er Spørgsmaalet om, hvorvidt saadan Overensstemmelse burde fordres eller ei, en berettiget Gjenstand for Forhandling; men efter min Mening vil en Formand ikke kunne anfse sig berettiget til at betragte en Beslutning af Rigsdagen som tilveiebragt uden fuldstændig Overensstemmelse mellem de af Thingene fattede Beslutninger.

Ordføreren (Bajer): Maa jeg ikke gjøre den Bemærkning, at jeg udtrykkelig ikke har villet udtale nogen egen Mening i denne Sag, men fremhævet dette Punkt for yderligere at betone Ænskeligheden af, at det formelle Spørgsmaal kunde blive taget under samlet Overveielse; thi da vil der vel eengang for alle være gjort Ende paa saadanne Tvivl, som man har set fremfat paa forskjellige Steder.

Formanden (Krabbe): Den ærede Ordførers Berettigelse til at fremsætte den Betragtning, som han har udviklet, er uomtvistelig; Værdien af hans Betragtning har jeg ikke draget i Tvivl; jeg har blot villet forebygge den Misforstaaelse hos ærede Medlemmer, som hørte den ærede Ordførers Bemærkning, at det reiste Spørgsmaal kunde af Formanden betragtes som aabent.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning hvorved

Forslaget til Beslutning af Rigsdagen i Genhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1872—73 (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Ænfte Behandling af: Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1873—74.

(Forslaget som vedtaget af Landsthinget findes i Tillæg C. Sp. 279—80; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 633—34).